1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 24 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Men schrijft uit Pau den 10. Junij: De onweders zijn dit jaar in deze streken zeer menigvuldig, en de onheilen door den bliksem veroorzaakt zijn talrijk. Den ... werkte eene vrouw van vijftig jaren uit de gemeente ... Ogen in het veld, in de nabijheid van het bosch van ..., in het kanton van Oloron, door onvoorzigtigheid ... zij eene schuilplaats onder eenen boom; naauwelijks was zij daar, of de boom werd door den bliksem gespleten, en verstikte de vrouw; men vond haar lijk in eene staande houding en geheel zwart, hare holsblokken waren in tweeën gebroken en door eene zonderlinge uitwerking van de elektrieke vloeistof was een gedeelte van haar hoofdhaar weggenomen en aan de hoogste top van den eikenboom opgehangen.

ENGELAND.

— *Ibrahim*-pacha, de stad Birmingham zijnde gaan bezigtigen, vond daar in eene tent het geraamte van eenen walvisch ten toon gesteld. Hij trad binnen en kroop met zijn gevolg in den buik van het zeegedrocht. Maar nu begon de eigenaar aan de deur te schreeuwen: *Treedt binnen, heeren en dames, Ibrahim-pacha, Koning van Egypte, zit met zyne officieren in het lyf van mynen walvisch en kan er zonder myne toelating niet uit.* Dadelijk was de tent vol toekijkers, die dus alle toegangen zoodanig verstopten, dat de diklijvige *Ibrahim* en zijn gevolg gedwongen waren, langs de spuitgaten van den walvisch uit te kruipen.

— Te Redruth is ll. Maandag een ongeluk gebeurd, dat ... gevolgen kon hebben. In een kermisspel werden wilde dieren vertoond. Ettelijke jongens plaagden eene blinde hijena, die met eene andere in hetzelfde hok gesloten was, en, in woede gebragt, met deze hare medegevangene begon te vechten. Hierdoor geraakten ook de overige beesten in onrust en vooral begon een leeuw: terwijl hij zich met zijnen staart zweepte, vreesselijk te brullen. Midden onder dit oproer rijst op eenmaal de kreet: *De leeuw is los!* In blinden schrik vliegt ieder het spel uit, de angst deeld zich aan de buiten zijnde mede, op al de straten vlugt men om in aller ijl binnenshuis te geraken, men valt op en over elkander in zulk eene verwarring, dat er een oogenblik was, waarop wel 200 menschen onder de voet lagen. Men dacht niet anders dan dat velen het leven verloren zouden hebben, maar dit is gelukkiger wijze het geval niet geweest, hoezeer niet weinige ribben en beenen gebroken of zwaarder en ligter gekneusd zijn. Bij nader onderzoek bleek het, gelijk meestal, een valsch alarm geweest te zijn.

— In 1814 (zegt een dagblad van Londen), had Groot-Brittanje slechts ééne stoomboot; thans bezit het niet minder dan duizend stoomvaartuigen, die naar alle werelddeelen varen.

FRANKRIJK.

— Men schijnt te vergeefs pogingen aangewend te hebben, om den maarschalk *Bugeaud* aan het hoofd van Algerie te houden. Hij zal in Julij naar Frankrijk terug keeren, en waarschijnlijk den generaal *Lamoriciere* tot opvolger bekomen.

— Een heer en eene dame te Parijs, tot dusverre, naar het schijnt, onbekend gebleven, keerden Zondag avond den 7. dezer huiswaards. Zij werden gevolgd door twee ...dige snoeshanen, die hen, uithoofde der eenigzins opzigtelijke kleeding der dame, met ongepaste aardigheden en lagchen vervolgden. Langen tijd beantwoordde de heer dit niet, dan door een verachtend stilzwijgen. Digt bij de Pont-neuf gekomen kon hij zich niet langer inhouden, keerde zich om, en gaf met den *parasol* zijner dame *een* der twee achter hem aanloopende personen een slag in het aangezigt, terwijl hij met den anderen in hevige woordenwisseling geraakte, en zij te zamen voortgingen tot den nabij zijnde wachtpost der municipale garde. Daar werd hij, dien gezegde heer voor *een* zijner vervolgers ..., herkend als een kok, even als zijn kameraad, van die garde zelf; en rekende men geen van beiden in staat tot zulke handelingen. De heer scheen zich tegen twee andere personen dan hij bedoelde gekeerd te hebben, terwijl de ware daders, door een zijstraatje, het juist ontloopen waren; doch wie schetst de verbazing van den wachtpost, toen, na de verwijdering van dien heer, die excuses aan den kok had gemaakt, de andere dood werd opgedragen. De parasol was door de oogholte gedrongen en had de hersenen geraakt. Geen van beide twistenden had om den geslagenen zoo dadelijk gedacht, deze was intusschen een lijk.

— Zie hier eene daadzaak, welke schijnt te bewijzen, dat er voor sommige misdadigers een oneindig verschil bestaat tusschen de doodstraf en levenslange gevangenschap. Zekeren *Baume* was door het hof van assisen der Ardèche, wegens gepleegde moord, ter dood verwezen. Sedert drie weken was deze ellendeling aan de geweldigste wanhoop ten prooi: hij had zich al de kleederen van het lijf gescheurd, lag moedernaakt op zijn stroozak, weende dag en nacht, en weigerde schier alle voedsel, meenende dat zijn laatste uur ieder oogenblik aanbrak. Voorleden zondag heeft de heer *Taillaud*, procureur des konings, hem aangekondigd, dat de doodstraf in levenslange gevangenis en een uur tentoonstelling was veranderd. Moeijelijk zou men den indruk beschrijven, welke *Baume* op het vernemen dezer tijding beving: zijn bleek aangezigt werd schielijk rood; hij stortte overvloedige tranen en kon eerst van blijdschap niet spreken. Allengs echter kwam hij tot bedaren, verslond een stuk brood met een stuk kaas, en dronk in een teug een glas wijn uit; toen eerst begon hij te spreken, en den achtbaren magistraat te bedanken.

— Zondag den 14. ten vier ure des achtermiddags, is een zeer zwaar onweder over de stad Falaise, in het departement Calvados (een deel van het oude Normandije) losgebarsten. De bliksem heeft acht huizen beschadigd en een negende geheel overhoop geworpen. Zoo men verzekert hebben tien menschen het leven verloren.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 20. Junij. Men verneemt, dat onze verschillende maalschappijen van duiven-liefhebbers morgen te Parijs en in andere fransche steden meer dan twee duizend duiven zullen laten opvliegen.

— Terwijl men hier te lande over de aanhoudende buitenmatige warmte hoort klagen, heeft het omgekeerde in Rusland plaats. Uit Petersburg wordt namelijk de dato 6. junij, gemeld, dat het weder daar zoo stormachtig en koud was, dat de winterkleederen wederom waren uit de kas gehaald en aangetrokken.

— De *Courrier d'Anvers* meent te weten, dat de regering bepaald heeft, dat er aan de Fransche, Duitsche en nederlandsche grenzen van ons rijk voortaan geene paspoorten meer vertoond behoeven te worden, en dat de policie zich vergenoegen zal al wat voor slecht volk bekend staat te weren. Om dus Belgie binnen te komen, zou men geen pas meer noodig hebben. Voorts zegt men, dat er bij de Fransche regering reeds stappen gedaan worden, om eene gelijke behandeling ten opzigte der Belgen te verkrijgen

— In de afgeloopen week is des morgens eene dienstbode dood in haar bed gevonden. De lijkschouwing heeft eene verklaring der geneesheeren ten gevolge gehad, dat de dood is veroorzaakt geweest door het overmatig gebruik van azijn, waarvan zij nog een vol glas geledigd had alvorens zich naar bed te begeven.

— Hoe zacht de slavernij in China ook zij, heeft echter de keizer onlangs een bevelschrift uitgevaardigd, waardoor die toestand nog aanmerkelijk wordt verbeterd. De meesters mogen hunne slaven niet langer zelf kastijden. Zij moeten hen voeden, kleeden en verzorgen en zijn verpligt hun slechts een bepaald getal uren op den dag te doen werken. In dit bevelschrift is eene bepaling, die alle opmerking verdient. Indien een slaaf of eene slavin huwbaar is en in den echt wenscht te treden, dan is de meester verpligt, om aan den slaaf eene vrouw, of aan de slavin een man te geven. Weigert hij zulks, dan wordt hij zwaar gestraft.

NEDERLANDEN.

LEIDEN, den 18. Junij. Heden heeft de arrond.-regtbank uitspraak gedaan in de zaak der nachtwachts enz., en heeft de beschuldigden *Robert* en *Bolstier* veroordeeld tot 4 maanden gevangenisstraf en *f* 25 boete en de 6 agenten van de policie vrijgesproken.

VEENWOUDEN, (Vriesland) den 18. Junij. Alhier is de vrouw van eenen arbeider voor eenige dagen gelukkig bevallen van drie gezonde en welgeschapen kinderen, zijnde twee meisjes en een jongetje, die alle drie door de moeder gezoogd worden. Het is opmerkelijk dat dezelfde vrouw voor negen jaren van tweelingen en voor vier en een half jaar ook van tweelingen bevallen is, die allen nog in leven zijn en buiten deze geene andere kinderen gehad heeft.

ARNHEM, den 19. Junij. Volgens hier ontvangen berigten, moet te 's Heerenberg heden nacht eene brand uitgebarsten zijn; eerst nadat veertien huizen in de asch gelegd zijn is men dezelve kunnen meester worden.

VLISSINGEN, den 23. Junij. Gisteren morgen ten 9 ure is van deze reede naar Holland vertrokken het koninklijk stoomjagt *de Leeuw*, aan boord van hetwelk Z. K. H. Prins *Hendrik* zich bevond. Naar men verneemt zou het eskader in de eerste dagen van julij naar zee zeilen.

— Gisteren is bij het Provinciaal Geregtshof van Zeeland in hooger beroep behandeld de zaak ten laste van den Arrondissements-Directeur *van der Loeff*, waaromtrent wij in vroegere nummers onze lezers hebben mededeeling gedaan. Na de gehoudene debatten werd de uitspraak uitgesteld, en is dan ook heden bij voormeld Hof zoodanige beslissing gevallen, welke ten gevolge heeft gehad dat *van der Loeff* van de *gevangenisstraf* is *ontheven*, en alsnu veroordeeld is in eene geldboete van *vyftig gulden.* Voorwaar eene belangrijke verandering voor dien hoofd-ambtenaar, die dacht *eene maand* achter de tralien of (zoo hij de kosten niet ontzag) in de pistolet door te brengen, maar zich nu gelukkig daarvan ontslagen ziet; trouwens, mogelijk zal het den veroordeelde welgevallen in cassatie te komen, en daardoor welligt eene algeheele vrijspraak te verwerven.

Wij zullen omtrent 's Hofs uitspraak ons niet uitlaten, maar liever dezelve trachten te eerbiedigen, doch wij kunnen het maar niet begrijpen of *frapper* in de nog werkende fransche strafwet niet meer in deze toepasselijk schijnt; althans de deurwaarders blijven blootgesteld, om wanneer zij bij mijnheer den Arrondissements-Directeur *van der Loeff* (wel te verstaan zoo Zijne Majesteit hem in functie zal willen laten) een exploit te doen hebben, als dan bij den arm gevat te worden, de deur achter hunne hielen te zien toeslaan, en verdere beleedigingen te moeten ondergaan, mits het maar bij gebaarden etc. geschiedt, dan kan Z. W. Ed. G. er met geldboete afkomen.

Wel! wel! *van der Loeff*, zie toch maar toe, of gij niet reeds der Zeeuwen achting verbeurd hebt, en dit gelooven wij, daar is niet aan te twijfelen, want meest allen zijn u tegen. Aan uwe overweging laten wij het over te onderzoeken of dit zoo niet is. Treedt in uwe binnenkamer, geniet huisselijk genoegen, maar daar buiten is voor u alles verbeurd. Een *vonnis* of *arrest*, houdende verklaring van gepleegde daden, niet overkomstig met uwen hoogen rang, bestaat tegen u, en of gij u daarvan zult kunnen schoonwasschen, moet aan de tijd overgelaten worden.

— Ten gevolge van de uit den schijndood opgewekte wet, dat een vader, die *zeven* levende kinderen heeft, bevoegd is, er een van het mannelijk geslacht aan te wijzen, die op kosten van den staat moet worden opgevoed, hebben reeds door geheel het Rijk onderscheidene vaders, binnen den gevorderden termijn den Gouverneur hunner provincie geïnsinuëerd, ten einde van dat regt gebruik te maken.

Te Voorst, onder anderen, wilde ook zulk een huisvader met dat doel zich adresseren, doch er ontstond twijfel, aangaande de bevoegde magt, tot wie men zich te wenden had, daar de fransche wet in dezen van *onder-prefect* spreekt, en de verschillende werkzaamheden dier ambtenaren later gedeeltelijk tot de attributen òf van de Burgemeesters, òf van de District-Commissarissen, òf van de Gouverneurs zijn overgegaan. Om nu zeker te zijn, moet de aangifte aan al de *drie* autoriteiten gedaan zijn, dus aan den Burgemeester van 't Ambt Voorst, den District-Commissaris aldaar en den Gouverneur van Gelderland. Alleen *aan den laatste* was voldoende geweest. Zulks blijkt uit het arrest van den hoogen raad, volgens hetwelk de heer *Hoogland* zich *aan den gouverneur* van Zuid-Holland heeft geadresseerd, dat overeenkomstig de wet is geacht.

Het publiek schijnt over 't algemeen die wet nog niet regt te begrijpen. Vroeger verkeerde men vrij eenparig in het denkbeeld, dat het *zeven* opvolgende *zonen* moesten zijn, en dat de *zevende*, naar den Koning genoemd, op kosten van H. D. of van den staat kon worden opgevoed. Thans meenen sommigen, edoch verkeerdelijk, dat wanneer men *meer* dan *zeven levende* kinderen heeft, de aanspraak op de opvoeding van één, op kosten van den staat, des te zekerder is. Zij rekenen als de boekverkoopers: op zes exemplaren één als premie, dus op 7, 8, 9 enz. ook één, en op 12 *twee* enz. Anderen verkeeren in de dwaling, dat het jongste of *zevende* kind een *jongen* moet zijn; en nog anderen, dat de zoon, welke men uit de *zeven* jongens en meisjes kiest en declareert, reeds *tien* jaar oud moet zijn, zulks verwarrende met de bepaling, dat de opvoeding op kosten van den staat van den aangewezen zoon, niet vroeger begint dan met zijn *tiende* jaar.

Zie hier wat volgens de wet vereischt wordt:

1. Het getal *levende* kinderen, uit één en een *wettig* huwelijk verwekt, moet juist *zeven* bedragen, onverschillig van welk geslacht de kinderen zijn; mits

2. ten minste één hunner van 't mannelijk geslacht zij, en dat

3. het kind, hetwelk men door den staat wenscht te doen opvoeden, ook een *jongen* zij, onverschillig echter hoe oud hij is: *beneden* of *boven* de tien jaren, tot 18 jaren toe; beginnende echter in het eerste geval de opvoeding, ten koste van den staat, eerst met het *tiende* jaar.

4. Het jongste of *laatste* kind moet nog geene *drie maanden* oud zijn.

5. De bevoegde persoon, vader, moeder of voogd, moet binnen *drie maanden* na de geboorte van het *laatste* kind aan den *gouverneur* der provincie doen insinuëren, dat hij, op grond der wet van 29. Nivôse, jaar XIII (19. jan. 1805) de zoon *Jan*, *Pieter* of *Klaas*, aanwijst (*désigner*), om op kosten van den staat te worden opgevoed.

Hierbij te voegen, wat echter van zelf spreekt:

6. De noodige bewijsstukken en bescheiden, als huwelijks- en geboorte-acten, verklaringen van het gemeentebestuur enz.

Er schijnt nog twijfel te bestaan, of men van de wet zou kunnen profiteren, als men maar *zeven* kinderen *in leven* heeft, doch er meerderen zijn geweest, die overleden zijn. Volgens den tekst der wet schijnt dit *toestemmend* te moeten beantwoord worden. Er staat namelijk: « Elk huisvader, die *zeven levende kinderen* heeft," .... « Van des vaders keuze zal aangifte gedaan worden, — — — — — binnen drie maanden na de geboorte van 't LAATSTE kind." Stond hier *zevende* kind, in plaats van *laatste*, dan zou de aanspraak betwist kunnen worden, maar daar er « het *laatste* kind" staat, kan dit natuurlijk zeer wel het 8e, 9e, ja zelfs het 12e, zijn, terwijl men toch maar « *zeven levende* kinderen" heeft, en dus in de termen der wet valt. Ook de geest der wet schijnt voor deze uitlegging te pleiten, daar *Napoleon* hieromtrent gewis gezonder en zedelijker denkbeelden had, dan door *Br.* (in de *Drentsche Ct.*) en dergelijke staathuishoudkundige sofisten aan den dag gelegd worden, die het door Goddelijke en menschelijke instellingen vereerde huwelijk wenschen belemmerd en tegengegaan te zien.

Men herinnere zich voorts, dat de hooge raad, de kosten van opvoeding van een kind door den staat, heeft berekend en vastgesteld op *f* 250 's jaars, uit te betalen tot dat de zoon den ouderdom van 18 jaren heeft bereikt, zoodat men 8 jaren lang genot van de wet kan hebben; summa *f* 2000, of zoo veel *minder*, als de zoon, wanneer hij wordt aangewezen, *boven* de 10 jaar oud mogt zijn. Zoo bekomt de heer *Hoogland*, wiens zoon *Johannes Dirk*, den 20. julij 1833 is geboren en dus thans bijna 13 jaren oud is, slechts gedurende 5 jaren de som van *f* 250 's jaarlijks.

Een vader, die zulk een buitenkansje ten deelt valt, kan

met regt zeggen, dat een kind ƒ 1000 ter wereld medbrengt. Die som wordt anders bij de geboorte van een kind gewoonlijk als *negatief* beschouwd! (*Kal.*)

— Wij vernemen, dat gedurende de dagen van 16 en 17 dezer zijnde de Akademische Feestdagen te Utrecht, langs den Rijn-Spoorweg vervoerd zijn 5690 personen, opleverende eene ontvangst van ƒ 7010.

GEMENGDE BERIGTEN.

De wetgeving van Louisiana heeft een geestig middel gevonden, om vrywilligers te werven. Zy heeft besloten, dat alle wetten, betreffende de invoering van schulden, zullen geschortst worden ten behoeve van hen, die in dienst des lands treden, om tegen Mexico te stryden. — Men houdt zich overal hier te lande yverig onledig om de Nederlanders hun malaise, zeilende, rennende en schietende te doen vergeten. De grooten der aarde bepalen zich tot het drinken op het welzyn des vaderlands en rigten overigens niets uit, of werken het tegen. — Gedurende het verblyf van den Sultan te Adrianopel, heeft Reschid-bassa, in tegenwoordigheid van den Grooten Heer, aan de verzamelde menigte onder anderen verklaard: « Onze roemryke Monarch wenscht, dat de Christenen en de Israëlieten, welke eveneens zyne onderdanen zyn, dezelfde bescherming genieten. Het verschil der onderscheidene geloofsbelydenissen betreft slechts het geweten der belyders; maar dit verschil mag geen onderscheid in de regten der onderdanen maken." Dachten alle Christen-Vorsten zoo turksch! — Vele dominees in Drenthe zullen niet langer van het koutergeld profiteren. — Het krankzinnigengesticht in de nabyheid van den Haag zal 300 gekken moeten kunnen bevatten — De berigten omtrent de feesten die de Yacht-club aanrigt zyn uitbundig in derzelver lof. Men heeft er hooge personen by zien adsisteren, die den tyd niet konden vinden, om de laatste eer aan de nagedachtenis van een' Nederlandschen zeeheld toe te brengen; wy beleven bewegingvolle dagen. — Een gepens. Officier is aan een slaapziekte overleden en een dito voor 8 jaren naar het tuchthuis verwezen wegens de fabricering van valsche coupons. — De raad van Gron. heeft bepaald dat de varkens, ½ varkens en ¼ varkens voortaan aan de westzyde buiten 't stadhuis zullen geplaatst worden. — Te Maastricht is een dief tot 6 jaren tuchthuisstraf veroordeeld wegens 't stelen van éénen sleutel! (HB. 4516.) — De keizer van Marokko zoekt weer rusie met de groote natie. — In de romeinsche staten worden onlusten uitgebroeid tegen july. — De engelsche zendelingen hebben op Otaheite kisten met kruid en lood binnen gesmokkeld, bedekt met een laag bybels enz. — De haring- en aardappelberigten luiden gunstig.

INGEZONDEN STUKKEN.

De grooten zijn groot, omdat wij geknield liggen.

- MIRABEAU.

Met belangstelling las ik in de *Vlissingsche Courant* van den 18. Mei ll. een artikel over de belangen van Zeelands hoofdstad; ik zag met genoegen dat er nog lieden gevonden worden welke die belangen willen behartigen en hun gevoelen openlijk durven kenbaar maken.

De schrijver van dat artikel belooft op zijn schrijven terug te komen, doch schijnt daarin tot nog toe verhinderd te zijn geworden; ik neem daarom de pen op, om over hetzelfde onderwerp mijne gedachten mede te deelen.

Het is ontegenzeggelijk waar, dat er veel tot verfraaijing van Middelburg is en wordt verrigt, zoo als gedachte schrijver aanhaalt; als: eene nieuwe Beurs, nu goed geplaatst om voor dezelve met een met vier paarden bespannen rijtuig te kunnen keeren, een Concertzaal, en wij voegen er nog bij het Illustre Gymnasium, alle gebouwen welke niets of zeer weinig tot vermeerdering van de welvaart der stad aanbrengen.

Het zou veel edeler zijn, wanneer in plaats van deze en andere verfraaijingen, meer voor het belang der burgerij in het algemeen werd gezorgd; en waarom de kazerne, welke met weinig kosten kan verbeterd worden, in deze dagen ook niet eene beurt gegeven, daar een garnizoen toch aanmerkelijke voordeelen aan eene stad opgeleverd en de onafgebroken inkwartiering, welke de grondwet verbiedt ten laste der ingezetenen te brengen (hoewel dezelve op grond van andere wetten wordt gehandhaafd) den inwoners vele onaangenaamheden en uitgaven heeft veroorzaakt?

De schrijver van het vorig artikel zegt, dat ongedierte, hetwelk in de kazerne aanwezig is, dezelve voor den soldaat onbewoonbaar maakt; dit bezwaar is niet noemenswaardig, dewijl het lokaal gemakkelijk kan gezuiverd worden.

Maar het woord ongedierte is, gelooven wij, voor eene andere uitlegging vatbaar.

Het ongedierte, hetwelk zoogenaamd de kazerne te Middelburg zou besmetten, weert het garnizoen niet. Maar de aristocratie is het ongedierte welke het bloed der burgerij uitzuigt, hare belastingen verhoogt, hare vooruitzigten te leur stelt, hare hoop doet verdwijnen en ten laatste al wat zij bezit op de schandelijkste wijze haar ontrukt.

Een arm, doch braaf soldaat geeft de soldij, welke hij van den Koning ontvangt, liever tot den laatsten cent uit, dan zich met schuld te zien bezwaard; maar voor de aristocratie is het eene aangename gewoonte geworden, de burgerij jaren lang naar het hun verschuldigde geld te doen zuchten; met de intressen dier kapitalen, welke van regtswege den burger toekomen, vermeerderen zij hunne rijkdommen.

Het ware te wenschen dat de hoofdstad van Zeeland weder dezelfde voordeelen genoot die zij vroeger zoo ruimschoots onderhield; dat geregtigheid en billijkheid meer werden gehandhaafd dan grootheid en luister, dan zou de burger weder vrij adem halen en de tijden trachten te vergeten in welke overheersching en aristocratie de overhand hadden.

Een vriend van waarheid.

MENGELINGEN.

Wedrennen.

Er wordt veel wind gemaakt van de *Wedrennen* die in Nederland zullen worden gehouden. De plaatsen daar zij gehouden zijn, of waar *Valken-jagten* plaats grepen, weten wat die Engelsche naäperij en voor de *volks-zeden* in Nederland uitwerken. Wie echter tot dezulken behoort, die de meermalen hieromtrent gemaakte aanmerkingen aan kleingeestige vitlust toeschrijven, verzoeken wij even het *Prospectus* van de nog in deze maand Junij te Apeldoorn te houden wedrennen en harddraverijen in te zien, daar toch staat geschreven dat er op Woensdag 24. Junij een *Champagne Stakes* ? ? ? zal plaats hebben, waarbij de winner *zes dozijn flesschen Champagne*, ZEGGE ZES DOZIJN FLESSCHEN CHAMPAGNE aan het gezelschap geven *moet*. Men predikt den gemeenen man matigheid, men zegt hem: laat de Jenever staan, men doet dit uit overtuiging dat zijn welvaren hier van afhangt; men schrijft circulaires aan de gemeente-besturen om dronkenschap zoo veel mogelijk tegen te gaan; en men looft premien uit om zes dozijn flesschen Champagne te verzwelgen. Treurig en bedroevend is het zulks te zien gebeuren, in een tijd vol bekommernis en weedom, bij dagelijks zwaarder wordende lasten, en bij eene onrustbarende vermeerdering van armoede en zedeloosheid van welke *dronkenschap* zeker een der verderfelijkste bronnen is. (*A: E. M. C.*)

Waar zijn mijne laarzen?

« Wij stonden juist gereed ons hôtel te Philadelphia te verlaten," dus verhaalt een Engelsch reiziger, « toen wij door een' ons onbekenden logeergast op de derde verdieping werden opgehouden. Wij hoorden eerst een hevigen twist op den trap, waarop een kort en dik man met een rood gelaat verscheen, die een neger met een armvol laarzen bij zich had. De korte man waggelde naar het buffet en zeide op een onheilspellenden fluisterenden toon:

« Hospes, waar zijn mijn laarzen?"

« Wel mijnheer! Ik mijnheer? Op welk nommer waart gij?"

« Dat komt er niet op aan," zeide de dikke vette man, die kwaad begon te worden. « Ik weet het nommer niet. Ik geloof, dat er acht waren met lage hakken met pennetjes."

« Och, gij verstaat mij verkeerd; wat is het nommer van uwe kamer?"

« Vijf en veertig!"

« En hebt gij uw nommer dan niet op uwe laarzen geschreven, eer gij ze buiten de deur hebt gezet?"

« Wat kan het mij schelen, of ik mijn laarzen merk of niet. Denk je, dat ik een fleschje met inkt in mijn zak draag, om voor te komen, dat mijn laarzen worden gestolen?"

« Maar daar lag toch een stukje krijt op de plaats, waar gij ze hebt uitgetrokken!"

« Een stukje dond... en bl.....!" zeide de ander. « Weet je wat hospes? Geen gekheid. De vraag is maar: Waar zijn mijn laarzen? Ik heb ze hier in huis uitgetrokken en gij zijt mij verantwoordelijk voor mijne laarzen. Dat is overal in de wereld het gebruik."

« Het rijtuig voor!" riep de voerman in de deur.

« Laat het voor mijn part achter zijn," zeide de dikke vette man. « Denk je dan, dat ik zoo maar zonder mijn laarzen weg kan gaan?"

« Hier zijn er een paar, die niet gemerkt zijn," zeide de zwarte, « zijn die van u?"

« Ben je gek, zwarte satan, zij zijn mij een duim te kort en de hielen zijn twee duimen te hoog!"

« Het rijtuig kan niet wachten!" riep de voerman alweêr; « de boot zal vertrekken als uwé langer wacht!"

Wij waren inmiddels in de koets gesprongen en drongen er op aan om te vertrekken.

De dikke vette man snakte naar lucht. « Hospes!" riep hij nog eens, « Waar zijn mijn laarzen?"

« Wel mijnheer! Ik, mijnheer, ...?"

« Gaan of niet gaan?" riep de voerman.

De korte man nam de ongetrekende laarzen en trok en zwoegde tot hij ze had aangetrokken, en daarop uitte hij een kermend geluid, alsof hij op de pijnbank zat.

« Ik zal het geval vertellen, hospes! Ik kan al deze menschen tot getuigen roepen..."

« Het rijtuig wacht!" riepen de omstaanders.

De dikke vette man vertrok nu ook en was juist in de koets gestegen, toen de neger aan de slip van zijn jas trok. « Een fooitje, als 't u belieft, mijnheer!"

« Komaan!" zeide de ander zich omkeerende en leide zijn rotting over den rug van den zwarten knecht; « dat, dat, dat en dat is voor jou en voor mijn laarzen."

Wij hoorden hem nog lang daarna mompelen, terwijl hij van tijd tot tijd naar zijne laarzen keek.

« Als ik het wel beschouw!" zeide hij eindelijk, « dan zijn die laarzen toch zoo kwaad niet, want de mijne waren een weinig lek!"

Zoo hadden wij dus eene der ergste verdrietelijkheden ondervonden, die men op reis kan ontmoeten; want niets is er voor een reiziger zoo tergend, als met een rijtuig te wachten in de vrees, dat er eene boot vertrekt.

Karakteristiek.

Tijdens den laatsten oorlog in Spanje, traden drie soldaten, een Duitscher, een Albanees en een Zigeuner eene herberg binnen. Op de schoorsteen lag een fraai horologie, dat door alle drie de gasten werd opgemerkt. Toen zij de herberg verlaten hadden, zeide de Duitscher: « Wat een schoon uurwerk was dat, het spijt mij, dat ik het niet koopen kon." « Het berouwt mij, dat ik het maar niet mede genomen heb," zeide de Albanees. « Ik heb het al in mijn zak!" zeide de Zigeuner.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel uit Oostburg in ons volgend nommer.

— « Waar moet het heen?" zal zoo spoedig mogelijk geplaatst worden.

— Een paar andere ingekomen stukjes, zoo als dat van T. uit G., en Gemoedelijke Gedachten enz., kunnen niet op... worden.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 23. Junij. Sedert den 20. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Aatina, J. K. Alberts, Aaron, J. K. Meijer, beide Hindeloopen, rogge, Sylvanus, C. Andersen, Stettin, tarwe; Narva, C. Kalold, Nerva, planken; Hendrika, A. K. Preeuws, Rostock, rogge; Sarah, A. C. de Jonge, Stettin, Oceane, J. Nadop, Harburg, Providentia, P. W. Ahrens, Rostock, Licence, P. Niejahr, Rostock, alle tarwe; Louise, P. H. Niejahr, Riga, rogge, Concordia, ning, L. Jensen, Odensee, garst.

Voor Gend bestemd:

Einigtheit, J. Klaassen, Seckioburg, tarwe.

Voor Leuven bestemd:

Frau Christine, H. O. Christians, Leer, garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Voorwaarts, D. H. Stemmer, ballast, Stettin; the Sola, Whitcombe, stukgoed en passagiers, Londen; Emma, J. Hercke, garst, Leer, laatst van Vlissingen.

Van Brussel gezeild:

Die Hoffnung, C. J. Wilters, stukgoed, Hamburg.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure.
Sluiting des avonds « 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Breskens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BENTHEM.